

Forfatter: Svend Hersleb Grundtvig, 1824-1883

Titel: Udrag fra BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1854-07-21)

Citation: Svend Hersleb Grundtvig, 1824-1883: "Grundtvig og Ingemann", i *Grundtvig og Ingemann*, Forlagt af Samfundet til den Danske Litteraturs Fremme, s. 321.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001989206-000-shoot-idm140619121542432.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvig og Ingemann

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

At hans Veje er usporlige og hans Raad uransagelige for os, det har han selv givet os den gyldige Grund for: at de er nødvendig saa højt over vores, som Himlen er over Jorden, saa at glemte vi det, er Fejlen ene paa vor Side. Og naar jeg nu bag efter overskuer det vidunderlig rige og gavmilde Hjærte, Gud aabnede mig som en gjemt Hjælpekilde for mit Alderdoms-Liv, da maa jeg sige: ja, der skulde vist ogsaa stærkere Ben end mine til ret længe at bære saa gode Dage; thi var jeg ikke allerede bleven uretfærdig mod alt i denne Verden, der ikke var som hun, og treven til alt, hvad der ikke var for hende! og det uagtet hun med hele sin Kjærligheds Kraft drev mig til levende Deltagelse og indgribende Virksomhed overalt, hvor en Dør stod aaben for, hvad ædelt er i Himlen eller paa Jorden, og var mig en vidunderlig Medhjælp i alle Retninger, med Øje for alt, hvad der er værdt at se, og Hjærte for alt, hvad der er værdt at elske! Ja, jeg har, Gud ske Lov! altid ophøjet Kvinden som „de levendes Moder“, det hele Menneskelivs Kildespring; men at Kvinden kunde og vilde være alt, hvad hun var, endogsaa for saa gammel en Mand, det overgik dog langt min Formodning, derfor vel ogsaa min Evne til ret at skatte og benytte det.